

РЕШЕНИЕ

№ 23553

гр. София, 14.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 21.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6272** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.126б ал.8 от ЗДДС.

Образувано е по жалба на "Национална електрическа компания" ЕАД, представлявана от изпълнителния директор, чрез ст.юрисконсулт М. А., срещу Протокол № П-29002923067924-073-001/30.05.2023г. на органи по приходите, с който е оставено без разглеждане подадено от жалбоподателя уведомление по чл.126б ал.8 от ЗДДС за несъбираеми вземания от „Аркадия сървис“ АД (в несъстоятелност), потвърден с Решение № 653/16.05.2024г. на директора на Дирекция ОДОП в НАП.

В жалбата са изложени аргументи за нищожност и незаконосъобразност на оспорения акт поради нарушение на чл.126б ал.8 изр.2 от ЗДДС във връзка с чл.89 ал.3 изр.последно от ДОПК. Акцентира се върху обстоятелството, че не са налице посочените в закона предпоставки за оставяне без разглеждане на подаденото уведомление по чл.126б ал.8 от ЗДДС , нито на жалбоподателя е указана нередовност, която следва да бъде отстранена в определен срок. Посочени са подробни доводи, относно приложимостта в конкретния случай на разпоредбата на чл.126б ал.8 от АПК. В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от юрисконсулт А., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Освен незаконосъобразност алтернативно пледира и за нищожност на оспорения акт. Претендира разноси по представен списък.

Ответникът – Директора на Д“ОДОП“ С., редовно уведомен, оспорва жалбата чрез процесуалния си представител юрисконсулт Т., която моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение .

Софийска Градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

Административен Съд С. - град, III отделение, 7-ми състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Жалбата е подадена от лице, което е адресат на административния акт, и е допустима за разглеждане, съгласно чл.62 ал.3 от ГПК във вр. с чл.140 ал.1 от АПК. НЕК АД е подал жалбата си в срока за обжалване, посочен от административния орган.

Разгледана по същество е основателна.

С Резолюция № П-29002923067924-ОРП-001/10.04.2023 г., издадена от М. В. С., на длъжност началник сектор при ТД на НАП ГДО, оправомощена със Заповед №ГДО-105/12.07.2023 г. на директора на ТД на НАП ГДО, е възложена проверка за наличие или липса на основания за издаване на кредитни известия по чл. 115 от ЗДДС фактури, издадени към „АРКАДИЯ СЪРВИС“ АД,[ЕИК]. с данъчна основа над 100 000.00 лв., по които вземанията са несъбираеми.

По претенцията си дружеството е декларирало наличие на условия по чл. 126а. ал. 1 от ЗДДС, а именно получателят е бил регистрирано лице към момента на доставката; получателят и доставчикът не са свързани лица към момента на доставката и/или към момента, в който е възникнало съответното обстоятелство по ал. 2; предприети са действия по събирането на вземането; не е извършено възмездно прехвърляне на вземането; доставчикът е уведомил писмено получателя, който е бил регистрирано по този закон лице към момента на доставката, че счита съответното вземане за несъбираемо на основание ал. 2 и разполага с доказателства, че уведомлението му е било изпратено до адреса на управление на получателя.

НЕК ЕАД е посочило, че за вземанията са настъпили обстоятелства по чл. 126а. ат. 2. т. 1 от ЗДДС. Доказателства, удостоверяващи това са представени в приложение №2 към искането.

В приложение 1 е представен опис на 10 фактури, които документират доставки с получател „АРКАДИЯ СЪРВИС“ АД на обща стойност 12 292 542,64 лв., с данъчна основа в размер на 10 243 785,53 лв. и начислен ДДС в размер на 2 048 757,11 лв. за данъчни периоди от м. 08.2017 г. до м. 06. 2018 г., т. е. преди 01.01.2023 г. Отразен е падежът по всяка от тях, като по първата това е 15.09.2017 г., а по последната 15.07.2018г.

Представен е списък на приети от синдика вземания от „АРКАДИЯ СЪРВИС“ АД - в несъстоятелност /предявени в срока по чл. 685, ал. 1 от Търговския закон /ТЗ/ и две приложения за направени обезпечения за вземания на „КОЛЕТ БГ“ АД. ЕИК[ЕИК] и „АЕЦ КОЗЛОДУЙ“ АД, ЕИК[ЕИК]. Приложено е писмо до синдика на „АРКАДИЯ СЪРВИС“ АД - в несъстоятелност, с което НЕК ЕАД е уведомило длъжника, че на основание чл. 126а, ал. 1, т. 5 от ЗДДС счита вземането си по посочените в Приложение 1 фактури за несъбираемо на основание ал. 2 от цитираната разпоредба.

За резултатите от проверката е съставен Протокол № П-29002923067924-073- 001 /30.05.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП ГДО, с който е прието, че уведомлението не подлежи на разглеждане по същество, като недопустимо, по следните съображения:

Приложените фактури и опис, са издадени за използването на електрическа енергия и са с предмет на доставките „задължение към обществото“ за периодите от м.08.2017 г.

до м. 06.2018 г. Падежът за плащане по тях е 15-то число на месеца, следващ месеца на издаване на фактурата. Прието е, че доставките по тези фактури са с периодично и непрекъснато изпълнение, поради което за възникналите по тях вземания приложим е давностният срок по чл.111, буква „в“ от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД). Доколкото цитираната разпоредба постановява, че периодичните доставки се погасяват с тригодишна давност, този срок в конкретния случай е изтекъл на съответната дата 15-то число на месеца, съответно през 2020г. и 2021г.

Органите по приходите са направили извод, че за дружеството не е налице правна възможност на корекция на данъчната основа и начисления данък по доставките, фактурирани на „АРКАДИЯ СЪРВИС“ АД по реда регламентиран в Глава тринадесета „а“ от ЗДДС, а именно чрез издаване на разрешение за корекция. Доводите на проверяващите за това са свързани с обстоятелството, че в националното законодателство едва със Закона за изменение и допълнение /ЗИД/ на ЗДДС, обнародван в ДВ, бр. 102 от 23.12.2022 г., в сила от 01.01.2023 г., са приети специални правила за намаляване на данъчната основа и начисления данък при пълно или частично неплащане по облагаема сделка с място на изпълнение на територията на страната, по която вземането е несъбираемо. Изтъкнато е, че новите разпоредби регламентират както условията, при които вземането може да се счита за несъбираемо - чл. 126а, ал. 2 от ЗДДС, така и другите положителни предпоставки, които следва да са изпълнени, за да се извърши корекцията чрез издаване на кредитно известие в условията на разрешителен режим по доставки с данъчна основа над 100 000,00 лв. и без разрешителен режим за доставки с данъчна основа до 100 000,00 лв.

Едновременно с това от органите по приходите е прието, че доколкото правните норми на новата Глава тринадесета „а“ влизат в сила от 01.01.2023 г. и са с материално- правен характер, а в Преходните и заключителни разпоредби /ПЗР/ на ЗИД не е предвидено те да имат обратно действие, то приложението им се отнася само за случаите, при които обстоятелствата по чл. 126а, ал. 2, т. 1-7 от ЗДДС настъпват след 01.01.2023г. Това разбиране е аргументирано допълнително с разпоредбата на чл. 14 от Закона за нормативните актове ЗНА . чл. 5, ал. 5 от Конституцията на Република България. както и с текста на новата ал. 8 на чл. 126б от ЗДДС, изискваща уведомлението за възникване на обстоятелство по чл. 126а, ал. 2, т. 1-7 да бъде подадено в тримесечен срок от възникването му. поради което няма как този ред да се прилага за вземания, за които условията по ал. 2 са настъпили преди 01.01.2023 г.

В тази връзка в хода на проверката е изследвано кога за посочените в уведомлението фактури е настъпило релевираното от дружеството конкретно обстоятелство по чл. 126а, ал. 2 от ЗДДС, като е формиран извод, че това е преди влизане в сила на разглежданите правни норми, тоест преди 01.01.2023 г.

В обобщение на изложеното, е формирано крайно заключение, че така подаденото уведомление не подлежи на разглеждане по същество, поради това че режимът по чл. 126б от ЗДДС е неприложим в случая.

Така издаденият протокол е оспорен по административен ред. Със Заповед № РД-04-37/16.08.2023 г. на директора на дирекция ОДОП С., административното производство по обжалване е спряно на основание чл. 34, ал. 1, т. 2 от ДОПК във връзка с отправено от директора на дирекция ОДОП С. искане за методологично становище от заместник изпълнителния директор на НАП, което има преюдициално значение за решаване на спора. Производството е възобновено със Заповед № РД-05-17/15.05.2024 г., като от същата дата, по аргумент на чл. 35, ал. 8 от ДОПК,

срокът за произнасяне изтича на 18.05.2024 г.

С Решение № 653/16.05.2024 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ –С. е потвърдил Протокол № П-29002923067924-073-001/30.05.2023г., издаден от Е. П. Н.- главен инспектор по приходите и С. Г. Д. – главен инспектор по приходите, с който е отказано да бъде разгледано подадено от НЕК ЕАД уведомление по чл.126б ал.8 от ЗДДС за несъбираеми вземания от „АРКАДИЯ СЪРВИЗ“ АД – в несъстоятелност .

От правна страна:

Процесният протокол е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 89 а.л 1 от ДОПК – органи по приходите от компетентната териториална дирекция – ТД на НАП „ГДО“ –С., всички на длъжност „главен инспектор по приходите“ , определени въз основа на Резолюция за извършване на проверка № П-29002923067924-ОРП-001/10.04.2023 г.

Резолюцията за извършване на проверка е издадена от М. В. С. - Началник на сектор при ТД на НАП ГДО, по силата на Заповед № ГДО -105/12.07.2023 г. на Директора на ТД на НАП „ ГДО“, с която е упълномощена да издава резолюции за извършване на проверки.

Решение № 653 /16.05.2024 г. също е издадено от компетентен орган –директор на Д“ОДОП“ - С..

Неоснователни е възражението на жалбоподателя по отношение на претендираната нищожност на оспорения акт, по следните съображения:

В АПК и ДОПК не са формулирани основания за нищожност на административните актове. Теорията и съдебната практика са възприели критерии, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии, кога един порок води до нищожност, а именно : Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта; Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление; Съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например - поради липса на кворум); Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен на посоченото основание би бил този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т.е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма, и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание, както и превратното упражняване на власт също е порок, водещ до незаконосъобразност като правило и само, ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт, посоченият порок води до нищожност.

При постановяване на оспореното решение за отказ не се откриват визиранияте тежки пороци на индивидуалния административен акт, поради което същият не е нищожен.

Оспореният административен акт е издаден в предвидената от закона форма .

Относно спазване на административнопроизводствените правила и материалния закон.

Съгласно разпоредбите на Глава тринадесета "а" от ЗДДС относно намаляване на данъчна основа и начислен данък при несъбираемо вземане са нови, приети със ЗИД на ЗДДС, обн. в ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г. Видно от мотивите на законопроекта, целта на новите разпоредби е постигане на съответствие на българското ДДС законодателство с европейското и въвеждане и отразяване на решенията на СЕС, както и отстраняване на установени от Европейската комисия несъответствия в ЗДДС и премахване на възникнали в практиката затруднения при прилагане на националното законодателство, а и привеждане на законодателството в областта на данъка върху добавената стойност в съответствие с решенията на Съда на Европейския съюз

Разпоредбите на новата глава от ЗДДС са съобразени с предвидената възможност в разпоредбата на чл. 90, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (Директивата за ДДС) за намаляване на данъчната основа на доставката при пълно или частично неплащане, което може да стане несъбираемо, предвид факта, че до приемането на разпоредбите, българската правна уредба предвижда корекция на данъчната основа само при прекратяване или разваляне на договор. Тези нови разпоредби определят условията, които да се приемат за материална предпоставка за извършване на корекция при неплащане, както и реда за извършването ѝ.

Съгласно последователната практика на СЕС относно тълкуването на чл. 90, параграф 1 и 2 от Директивата за ДДС държавите членки не могат да изключат намаляване на данъчната основа при неплащане, а в случай че се възползват от възможността, предвидена в параграф 2 на чл. 90, да дерогират от параграф 1, то тази дерогация трябва задължително да се основава на несигурността "относно окончателния характер на неплащането". В решение по дело С-242/18 съдът подчертава, че „съгласно принципа на данъчен неутралитет несигурността относно събирането на дължимите суми може да бъде взета предвид, като данъчно задълженото лице бъде лишено до момента, в който вземането не стане несъбираемо, от правото си да намалява данъчната основа. Несигурността обаче може също да се вземе предвид с предоставяне на възможност за намаляване, когато данъчнозадълженото лице изтъкне, че с оглед на обстоятелствата има вероятност задължението да не бъде изпълнено, без да се засяга възможността, ако евентуално все пак се извърши плащане, данъчната основа да се увеличи. Ето защо националните власти би следвало, при спазване на принципа на пропорционалност и под контрола на съда, да определят доказателствата относно вероятната по-голяма продължителност на неплащането, които данъчнозадълженото лице следва да представи в зависимост от особеностите на приложимия национален закон.“ Съдът на Европейския съюз приема, че държавата членка не може да се възползва от дерогацията по чл. 90 параграф 2 от Директивата за ДДС по начин, че изобщо и напълно да изключи корекциите на данък върху добавената стойност (ДДС) при неплащане. Това е така, тъй като корекцията на начислен ДДС при пълно или частично неплащане представлява израз на основния принцип на Директивата за ДДС, че данъчната основа се състои от действително получената насрещна престация, от който пряко следва, че данъчната администрация не може да събира ДДС в размер, надвишаващ получения от данъчно задълженото лице.

Според мотивите на законопроекта, целта е да се даде право на лицата да намаляват данъчната основа при установено несъбираемо вземане по доставка, като изричната законова регламентация за намаляване на данъчната основа при установено несъбираемо вземане по доставка ще доведе до еднакво третиране на случаите, в които са налице предпоставки за извършване на корекция на данъчната основа, съответно на ползвания данъчен кредит, както и ще улесни извършването на контролната дейност на органите по приходите.

Изложеното обосновава и изводите на съда, че нормите на ЗДДС от глава 13а, са не само материалноправни, но и процесуални, тъй като предвиждат механизъм за упражняване на това право, по силата на чл.90 от Директивата за ДДС.

Както вече бе посочено по-горе, с оспорения Протокол № П-29002923067924-073-001/30.05.2023г. органите по приходите са оставили без разглеждане уведомлението на НЕК АД по чл.126б ал.8 от ЗДДС за наличие на обстоятелства за намаляване на данъчната основа и на начисления данък при несъбираеми вземания във връзка с фактурите, издадени на „Аркадия Сървис“ АД (в несъстоятелност).

В посочения протокол, за да оставят уведомлението без разглеждане, органите по приходите не са се позовали на нито една от предпоставките по чл.89 ал.3 от ДОПК или по чл.147 ал.1-2 от ДОПК. В действителност, мотивите в Протокол № П-29002923067924-073-001/30.05.2023г., изцяло пренесени и в Решение № 653/16.05.2024г. на директора на Дирекция ОДОП, са съображения по съществуването на спора и изискват не оставяне без разглеждане на уведомлението, а произнасяне с отказ същото да бъде уважено по реда на чл.126б ал.8 изр.2 от ЗДДС, който вече съществува.

Уведомлението по чл.126б ал.8 от ЗДДС на жалбоподателя касае издаване на разрешение от органите по приходите за извършване на корекция чрез издаване на кредитно известие, поради несъбираемост на вземанията по доставки към „Аркадия сървис“ АД, документиращи във фактури, издадени за периода от 2017 г. до 2018 г.

Следователно формалностите, които трябва да изпълнят данъчнозадължените лица пред данъчните органи, за да упражнят правото си на намаляване на данъчната основа на ДДС, следва да бъдат ограничени до такива, които позволяват да се докаже, че след сключването на сделката в крайна сметка насрещната престация окончателно няма да бъде получена отчасти или изцяло. В това отношение националните юрисдикции трябва да преценят дали случаят с изискваните от съответната държава членка формалности е такъв (вж. в този смисъл решение от 6 октомври 2021 г., Voehringer Ingelheim, C-717/19, EU:C:2021:818, т. 61 и цитираната съдебна практика).

Според настоящият съдебен състав преценката на тези формалности не може да се извърши в производство по допустимост.

Изрично е отбелязано в решението по дело C-314/22, че тъй като в практиката на българската данъчна администрация коригирането на

фактура е условие *sine qua non*, за да бъде намалена данъчната основа, неутралността на ДДС се накърнява, когато за данъчнозадълженото лице е невъзможно или прекомерно трудно да коригира такава фактура. Следователно в хипотеза като разглежданата в главното производство, при която за данъчнозадълженото лице е невъзможно да издаде коригиращ документ по отношение на неплатени фактури, принципите на неутралност на ДДС и на пропорционалност изискват съответната държава членка да му позволи да докаже с други средства пред националните данъчни органи неплащането на тези фактури, което е в основата на правото му на намаляване на данъчната основа. Не е спорно, че за процесните данъчни периоди в националната правна уредба не са уредени редът и условията за упражняване на правото на намаляване на данъчната основа в случай на пълно или частично неплащане, на каквото се позовава „НЕК“ ЕАД.

Подобни други процесуални средства и ред за доказване неплащане по процесните фактури също не може да се осъществи в производство по недопустимост по реда по чл.126б ал.8 от ЗДДС във връзка с чл.89 ал.3 от ДОПК. Не без значение е и обстоятелството, че ответникът се аргументира с факта, че прякото позоваване на чл. 90, § I от Директивата е допустимо само за доставки, при които данъчното събитие е възникнало след 01.01.2007 г., а именно след присъединяването на България към ЕС. /по аргумент на т. 32 от Решение по дело С-314/22, „КОНСОРЦИУМ РЕМИ ГРУП“ АД/. Подобна проверка също предполага развитие на производство по същество по подаденото искане за наличие на обстоятелства за намаляване на данъчната основа и начислен данък при несъбираемо вземане.

Решаващият състав на АССГ приема, че предоставеното от СЕС тълкуване по дело С-314/22 недвусмислено навежда на извод, че по подаденото уведомление от „НЕК“ ЕАД е дължимо произнасяне по същество / разрешение или отказ/ за издаване на разрешение за извършване на корекция чрез издаване на кредитни известия към процесните фактури.

Спазването на разпоредбите на ДОПК, изискващи произнасянето с акт по същество е от значение за гарантиране на правата на адресатите на правните норми, вкл. и правото им на двуинстанционна съдебна проверка. Недопустимо е с акт, в който решаващия орган развива подробни доводи по същество, да се оставя без разглеждане искане, тъй като основанията за това не са относими към неговата основателност, а към преценката за редовност и допустимост.

Във връзка с последното и доводите за изтекли давностни срокове на органите по приходите, съдът приема, че въпросите за давността по чл.111 от ЗЗД са въпроси по основателността на уведомлението, а не

по неговата допустимост, поради което е задължително произнасянето по същите с акт по същество. Относно позоваването на срока по чл.129 от ДОПК, в конкретната хипотеза, преценката за началото на този срок, също е свързана с изследване на обстоятелства, които са свързани със съществуването на спора.

Съдът не споделя доводите на органите по приходите за изцяло материалноправния характер на нормите от новата глава 13а на ЗДДС. Вярно е, че част от тях са с материалноправен характер – тези, уреждащи предпоставките за намаляване на данъчната основа и начислен данък при несъбираемо вземане, тези, определящи кога едно вземане се счита за несъбираемо и др. Факт е, че част от нормите на новата глава 13а посочват начините/реда, процедурата за упражняване на правото на намаляване на данъчната основа и начислен данък при несъбираемо вземане, поради което характера им е процесуален - чл.126 б ал.5, ал.6, ал.7, ал.8 и ал.9. Поради това не съществува пречка предвидения ред да бъде приложен и за правоотношения, които са неприключени към момента на влизането им в сила, както тези, предмет на настоящия спор между НЕК АД и органите по приходите. Така е приел директора на ДОДОП посочвайки в решението си, че до 01.01.2023г. в българското законодателство не е предвидено намаление на данъчната основа и на начисления данък чрез издаване на кредитно известие в хипотезата на неплащане или частично плащане по облагаеми доставки, т.е. нормата на чл.126б ал.1 от ЗДДС в частта, определяща как се извършва намаляването – „чрез издаване на кредитно известие по чл. 115“ е процесуална норма. Реда, посочен в тази норма е приложим и за доставки преди 01.01.2023г., а преценката, кога е настъпила окончателната им несъбираемост или такава със значителна степен на вероятност, е въпрос по същество, а не по допустимост. Обстоятелствата, обуславящи окончателната несъбираемост на вземанията подлежат на доказване, ето защо преценката за настъпването на същите, която е свързана с началния момент от който да тече срока по чл.129 от ДОПК е също въпрос по същество, а не по допустимост на уведомлението по глава 13 а от ДОПК.

Като са направили извод за недопустимост на подаденото уведомление от НЕК АД по чл.126б ал.8 от ЗДДС за несъбираеми вземания от „Аркадия сървис“ АД и оставили същото без разглеждане с Протокол № П-29002923067924-073-001/30.05.2023г., потвърден с Решение № 653/16.05.2024г. на директора на ДОДОП, органите по приходите са издали незаконосъобразен акт, който подлежи на обмяна.

С оглед горното, преписката следва да се върне органите по приходите в НАП-ТД „Големи данъкоплатци и осигурители“ за произнасяне с акт по същество, с който откажат или разрешат издаването на кредитно

известие по подаденото от НЕК АД уведомление по чл.126б ал.8 от ЗДДС за несъбираеми вземания от „Аркадия сървис“ АД (в несъстоятелност).

При този изход на производството и направеното искане от страна на НЕК АД с жалбата, НАП следва да бъде осъдена да заплати направените в производството разноски за държавна такса в размер на 50 лв., както и 100 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.88 ал.3 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Протокол № П-29002923067924-073-001/30.05.2023г. на органи по приходите, с който е оставено без разглеждане подадено от жалбоподателя уведомление по чл.126б ал.8 от ЗДДС за несъбираеми вземания от „Аркадия сървис“ АД (в несъстоятелност), потвърден с Решение № 653/16.05.2024г. на директора на Дирекция ОДОП в НАП. .

ВРЪЩА преписката на органите по приходите – ТД „Големи данъкоплатци и осигурители“ в НАП, за произнасяне с акт по чл.126б ал.8 изречение 2 от ДОПК – с разрешение или с отказ разрешение или отказ по реда на глава дванадесета от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

ОСЪЖДА НАП да заплати на "Национална електрическа компания" ЕАД направените по делото разноски за държавна такса в размер на 50 лв., както и 100 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: